

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/59/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412212580
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412212580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, t.č. E. B., S. 3, zast. Y. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., T. XX, proti odporcovi: Y. Y. N., bytom B. Z., P. 2, o zaplatenie sumy 28,75 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. 11. 2012 č. k. 6C/148/2012-35, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 20,87 eura do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 489, 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že navrhovateľ sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 28,75 eura ako preplatku na trovách exekučného konania, pričom rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5Er/261/2009, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp.zn. 26CoE/22/2001 z 27. 01. 2011, bolo konštatované, že celkové trovy exekúcie boli 28,75 eura, navrhovateľ uhradil predbežné trovy sumou 49,62 eura. Rozdiel predstavuje preplatok navrhovateľa na zaplatených trovách exekúcie, preto súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 20,87 eura a návrh v zostávajúcej časti v sume 7,88 eura ako nedôvodný zamietol.

Proti vyhovujúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne rozsudok zmeniť a návrh zamietnuť. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je správne, pretože vychádza z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ktorý vec nesprávne právne posúdil, keď mu ako exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie a analogicky odmenu za vykonanie exekúcie pri zastavení exekúcie priznal podľa § 5 ods. 2 Vyhl. č. 288/1995 Z.z., ktoré upravuje odmenu exekútora pri upustení od exekúcie. Z uvedeného dôvodu preto rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 26CoE/22/2011-38, ako aj uznesenie Okresného súdu v Nových Zámkoch sú nesprávne a zakladajú zmätočnosť celého konania. Rozhodovanie o náhradách súdneho exekútora je presne vymedzené vo vyhl. č. 288/1995 Z.z.. Vo veci samej bola exekúcia zastavená, nebolo od nej upustené, a preto nebolo možné posudzovať nárok na odmenu podľa ustanovenia upravujúceho odmenu pri upustení od exekúcie. Bolo potrebné vychádzať z dikcie § 16 ods. 2 Vyhl. č. 288/1995 Z.z. a určiť mu odmenu v minimálnej výške 33,19 eura, zodpovedajúcej 20 % zo sumy 99,57 eura.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie odporcu považoval za nejasné a nedôvodné. Uviedol, že bolo preukázané, že trovy konania uhradil a priznaná suma v rozsahu 20,87 eura predstavuje preplatok, ktorý zaplatil na trovách exekúcie, čo bolo potvrdené aj rozhodnutiami okresného aj krajského súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP pri súčasnom verejnom vyhlásení rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 02. 12. 2011, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 28,75 eura titulom preplatku na trovách exekučného konania vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 5Er/261/2009, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Nové Zámky č.k. 5Er/261/2009-23 zo dňa 25. 05. 2010 zastavené a súdnemu exekútorovi Y. Y. N. (odporcovi) náhrada trov exekúcie nebola priznaná. Predmetom exekučného konania bolo vymáhanie pohľadávky oprávneného, konanie bolo zastavené z dôvodu, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa (povinného) voči oprávnenej bola zrušená rozsudkom súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 06. 2009 a ku dňu právoplatnosti rozhodnutia povinný (navrhovateľ) uhradil nedoplatky na výživnom. Súdnemu exekútorovi náhrada trov exekúcie priznaná nebola z dôvodu, že by mal nárok na náhradu trov exekúcie v sume 28,75 eura, pričom predbežné trovy exekúcie uhradené povinným (navrhovateľom) boli v sume 49,62 eura. Krajský súd v Nitre rozhodujúci o odvolaní súdneho exekútora proti výroku o náhrade trov exekúcie uznesením č.k. 26CoE/22/2011-38 zo dňa 27. 01. 2011 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v časti výroku o trovách konania dňa 24. 03. 2011.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je osobitný druh občianskoprávneho záväzkového vzťahu, k vzniku ktorého je potrebná existencia určitých predpokladov a) vznik bezdôvodného obohatenia (majetkového prospechu) vyjadriteľného v peniazoch na strane určitej osoby (obohateného), b) vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého), pričom táto majetková ujma zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu (majetkovému prospechu) na strane obohateného.

V ustanovení § 451 ods. 1 OZ je bezdôvodné obohatenie predovšetkým charakterizované ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a naproti tomu vzniká i právo toho, na ktorého úkor došlo k obohateniu, požadovať vydanie toho, o čo sa druhý zo subjektov tohto záväzku obohatil. Zároveň je však bezdôvodné obohatenie v ustanovení § 451 ods. 2 OZ charakterizované ako majetkový prospech získaný plnením 1) bez právneho dôvodu, 2) na základe neplatného právneho úkonu (absolútne alebo relatívne neplatného), 3) z právneho dôvodu, ktorý odpadol, 4) z nepoctivých zdrojov.

V tomto konaní výsledkom vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 5Er/261/09 bolo konanie podľa § 57 ods. 1 písm. f) EP zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch zastavené, keďže po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané v dôsledku toho, že rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4C/78/2009, právoplatným

dňa 17. 06. 2009, zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa (v exekučnom konaní povinného) voči oprávnenej I. I.. Rozhodnutie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 06. 2010. Keďže súdnemu exekútorovi, ktorý bol poverený vykonaním exekúcie, v tomto konaní odporcovi, navrhovateľ (v exekučnom konaní povinný) uhradil na predbežných trovách exekúcie sumu 49,62 eura, pričom súd prvého stupňa konštatoval, že mal nárok na odmenu vo výške 28,75 eura, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. V tejto časti (vo výroku o náhrade trov exekúcie) bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č.k. 26CoE/22/2011-38, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 03. 2011 a teda bolo právoplatne rozhodnuté, že vo veci exekúcie, ktorá bola zastavená, vznikol exekútorovi nárok na odmenu v rozsahu 28,75 eura. Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa vychádzal z toho, že ak pri jednom spôsobe skončenia exekúcie (upustenia od vykonania exekúcie) v dôsledku dobrovoľného splnenia vymáhanej pohľadávky sa odmena súdneho exekútora určuje ako 50 % odmeny vypočítanej podľa § 5 ods. 1 vyhlášky, niet dôvodu, pre ktorý by sa pri inom spôsobe skončenia exekúcie zastavením z rovnakého dôvodu určovala výška odmeny inak. Preto aj pri zastavení exekúcie v dôsledku zániku práva splnením sa odmena súdneho exekútora analogicky určuje podľa § 5 ods. 2 vyhlášky, preto by exekútor mal nárok na 50 % zo sumy 33,19 eura, t.j. 16,60 eura, na náhradu hotových výdavkov, za poštovné sumu 9 eur, 19 % DPH z odmeny vo výške 3,15 eura, spolu sumu 28,75 eura.

Odvolací súd po prejednaní veci sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa bol dôvodný v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 20,87 eura, keďže právoplatným rozhodnutím Okresného súdu v Nových Zámkoch a Krajského súdu v Nitre bolo jednoznačne konštatované, že v exekučnom konaní, vedenom na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod sp.zn. 5Er/261/2009 súdnemu exekútorovi vzniklo právo na náhradu trov exekúcie v sume 28,75 eura. Navrhovateľ, v exekučnom konaní v procesnom postavení povinného, na predbežných trovách exekúcie uhradil sumu 49,62 eura, a preto je odporca povinný rozdiel na trovách exekúcie vrátiť navrhovateľovi, pretože mu vznikol majetkový prospech, na ktorý nemá právo. Rozhodnutia, ktorými bolo odporcovi, ako súdnemu exekútorovi v konečnom dôsledku v exekučnom konaní priznané právo na náhradu trov exekúcie v sume 28,75 eura, sú právoplatné. Výrokom rozhodnutia, ktorým exekútorovi nebola priznaná náhrada trov exekučného konania, je súd viazaný a o tejto otázke nemôže už rozhodovať, a preto ich nemohol súd prvého stupňa ani odvolací súd v tomto konaní preskúmať a posudzovať a musel z nich vychádzať (§ 135 ods. 2 OSP). Z uvedeného dôvodu preto na námietky odporcu uvádzané v odvolaní, týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia a rozhodnutia o trovách exekučného konania, nemohol odvolací súd prihliadnuť a nimi sa zaoberať. Odvolací súd nemá právomoc preskúmať právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu vydaného v exekučnom konaní a pokiaľ súdny exekútor nesúhlasil s rozhodnutím vydanom v exekučnom konaní, mohol v zmysle inštitútu procesného práva využiť napr. podanie dovolania (mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom). Pokiaľ odporca tieto nevyužil, jeho námietky uvádzané v odvolaní mohol odvolací súd posúdiť iba ako obranu proti uplatnenému nároku, na ktoré však z dôvodov vyššie uvedených nemohol prihliadnuť ako právne dôvodné.

S ohľadom na uvedené právne závery odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP, keď úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.